

proces-verbaal uitspraak

RECHTBANK MIDDEN-NEDERLAND

Zittingsplaats Utrecht

Bestuursrecht

zaaknummer: UTR 18/4324

proces-verbaal van de mondelinge uitspraak van de enkelvoudige kamer van 21 mei 2019 in de zaak tussen

G. Emanuels eiseres
(gemachtigde: mr. R.A. Korver),

en

de Minister van Justitie en Veiligheid, verweerder
(gemachtigde: mr. J. Perenboom).

Procesverloop

Bij brief van 18 juni 2018 heeft verweerder eiseres laten weten dat haar verzoek van 30 april 2018 niet kan worden aangemerkt als een verzoek op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) (en ook niet als een verzoek op grond van artikel 843a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) of artikel 15 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming).

Bij besluit van 15 oktober 2018 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres niet-ontvankelijk verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend op

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 21 mei 2019. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Na afloop van de zitting heeft de rechtbank onmiddellijk uitspraak gedaan.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- herroept de primaire beslissing;
- draagt verweerder op binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het verzoek met inachtneming van deze uitspraak;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 170,- aan eiseres te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten in beroep van € 1.024,- en in de proceskosten in bezwaar van € 512,-, totaal € 1.536,- .

Overwegingen

Verzoek

1. Op 30 april 2018 heeft eiseres verweerder een brief gestuurd, waarin zij op grond van artikel 3 van de Wob vraagt om openbaarmaking, dan wel een afschrift te verstekken van alle gegevens, informatie en stukken die over een incident van augustus 2017 zijn uitgewisseld met derden. Eiseres legt uit dat zij tijdens dit incident werd belaagd door hangjongeren voor haar zaak 't Perronnetje, dat zij zichzelf toen heeft moeten verdedigen met een bezemsteel en dat zij nu wordt vervolgd voor mishandeling. In de brief verzoekt eiseres verder om afschrift van de stukken aan haarzelf op grond van artikel 834a Rv of de Wbp, in het geval dat verweerder van mening is dat openbaarmaking van de gegevens op grond van de Wob moet worden afgewezen.

Bip en bob

2. Verweerder heeft in zijn brief van 18 juni 2018 aan eiseres laten weten dat hij niet tegemoet komt aan het verzoek, omdat het geen Wob-verzoek is. Het is niet de bedoeling van eiseres om de stukken voor iedereen openbaar te maken, maar ze heeft die nodig voor haar eigen strafzaak. Dit leidt verweerder af uit de brief van 30 april 2018 en een telefoongesprek met de gemachtigde van eiser. Zij wil kennelijk zelf in het bezit komen van de stukken. Eiseres had andere mogelijkheden om de gevraagde informatie te krijgen. Zij had een informatieverzoek op grond van artikel 39j Wvsg kunnen doen en zij had aan de officier van justitie kunnen vragen om de stukken in de strafzaak bij de processtukken te voegen (art. 34 Sv). Uit de wetsgeschiedenis en jurisprudentie volgt dat het strafrecht een eigenstandige positie heeft en de strafrechtelijke regelgeving uitputtend bedoeld is (zie ECLI:NL:RVS:2013:CA2020, ro 3).

Wel of geen Wob-verzoek

3. Eiseres voert in beroep aan dat verweerder haar verzoek ten onrechte niet als een Wob-verzoek heeft aangemerkt.

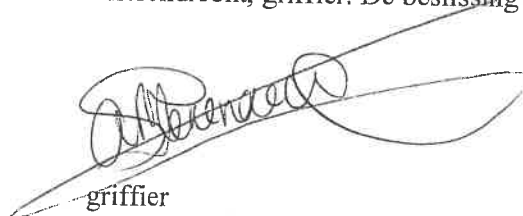
4. Verweerder moet worden nagegeven dat de strekking van het verzoek van belang is om te beoordelen of het om een Wob-verzoek gaat als hierover twijfel bestaat. Uitgangspunt is echter dat als de verzoeker zijn verzoek een Wob-verzoek noemt, er concrete feiten en omstandigheden moeten zijn waaruit blijkt dat de strekking een andere is.

5. Daarvoor is in dit geval te weinig aanleiding. Eiseres heeft in haar verzoek uitdrukkelijk een beroep op de Wob gedaan. Dat zij een inleiding geeft over haar strafzaak maakt dat niet anders. In de aanhef vermeldt zij "Wob-verzoek" en in derde alinea schrijft zij nadrukkelijk: " Voor zover noodzakelijk, indien u van mening bent dat de openbaarmaking van de gegevens om enigerlei reden ex de WOB dient te worden afgewezen, verzoekt cliënte afschrift van voornoemde stukken enkel aan haar... ". De rechtbank concludeert hieruit dat het (primair) om een Wob-verzoek gaat. Dat subsidiair met verwijzing naar 834a Rv en de Wbp wordt verzocht de stukken enkel naar haar te sturen, maakt dit niet anders. Ook in de weergave van het telefoongesprek vindt de rechtbank te weinig aanleiding om het in het verzoek verwoorde uitgangspunt om te draaien. Weliswaar neemt de gemachtigde een risico door zich niet over het doel van het verzoek uit te willen laten, maar gezien het expliciete (primaire) verzoek om openbaarmaking, ontnemt dit niet de strekking van Wob-verzoek. Dat eiseres de stukken wellicht ook wilde gebruiken in de strafzaak, staat toepassing van de Wob niet in de weg (zie ook ECLI:NL:RVS:2018:2421, r.o. 6.1). Het verzoek om een strafdossier, zoals als in de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 27 juni 2018 aan de orde, is met de zaak van eiseres niet vergelijkbaar.

Conclusie

6. De feiten kunnen verweerders conclusie niet dragen. Het beroep is gegrond. Het gaat om een Wob-verzoek. De overige gronden hoeven geen bespreking. Het is aan verweerder om op het verzoek opnieuw te beslissen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. P.J.M. Mol, rechter, in aanwezigheid van mr. A.M. Slierendrecht, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 21 mei 2019.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

06 JUN 2019

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending van het proces-verbaal daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Voor kopie conform
De Griffier

